

og kommer den Tid, vi skulle begynde at indskrænke Præmieringen, tror jeg, det ikke vil blive fra denne Ende, vi skulle begynde. Jeg tror, at der endnu ved dette Statstilskud kunde gøres overmaade stor Gavn for Husmændene. Den ønskede Forhøjelse er tilstrækkelig begrundet i Andragendet, og et Bevis for, at der er Trang dertil, er, at Landboforeningerne yde stadigt stigende Tilskud af deres egne Midler. Det stiger med omtrent 1,000 Kroner om Aaret.

Udviklingen gaar i den Retning, at man mere og mere anvender Pengene til saakaldet betinget Præmiering, det vil sige, at naar en Mand, der vel ikke er kommen særlig vidt i Retning af Mønsterbrug, men har Villie til at komme frem, mangler en eller anden nyttig Forbedring, f. Eks. en Aglebeholder eller et Møddingsted eller lignende, faar han et Beløb til Hjælp dertil, hvorimod den egentlige Præmiering til dem, der ere komne vidt og have et udmærket godt Brug, indskrænkes i Erkendelse af, at en Mand, der først er kommen saa vidt, ikke trænger saa stærkt som den, der er i Færd med at arbejde sig frem.

Jeg takker for Henvisningen af Andragendet og haaber, at den ærede Minister efter at have undersøgt Sagen vil komme til det Resultat, at der paa den kommende Finanslov bør stilles Forslag til denne Bevillings Forhøjelse.

**K. M. Klausen:** I et Andragende søger Statens Skovarbejdere om at faa Daglønnen sat op til 2 Kr. 50 Øre pr. Dag og om en Godtgørelse af 20 Kr. aarlig for Slid paa Værktøjet. Den Fortjeneste, de have i Øjeblikket ved Akkordarbejde, gaar, sige de, ikke sjældent ned til 1 Kr. 25 Øre om Dagen. Ligeledes kan Sliddet paa Værktøjet være ret betydeligt. Naar et Par Skovarbejdere fælde et Træ og ere saa uheldige, at den store Sav, de bruge, bliver klemt i Stykker, kan det forvolde en Udgift paa flere Kroner og en saadan Udgift for Mænd, der tjene saa lidt, betyder overordentlig meget i Sammenligning med deres Ugeförtjeneste. Det havde derfor, synes jeg, været naturligt, om man fra Finansudvalgets Side havde stillet sig villig overfor dette Andragende, men det har desværre vist sig, at kun vi to Social-

demokrater i Finansudvalget foreslog at henvise Sagen til Landbrugsministeren. Denne Sag har imidlertid allerede fundet sin Afgørelse. Behandlingen af disse Andragender er jo trukket langt ud, det er vist sjældent, det hænder, at første Afdeling af Andragender først kommer til Behandling i Slutningen af Marts Maaned, henimod den Tid, hvor Rigsdagen ordinært plejer at ophøre. Derfor er denne Sag allerede bleven afgjort ved det Ændringsforslag, vi have stillet til Finanslovens 3die Behandling, og da Sagen den Gang blev meget udførlig debatteret her i Rigsdagen, finder jeg ikke Anledning til nu at fastholde denne Indstilling, men tager den tilbage.

**Formanden:** Indstillingen under Nr. 4 er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den?

**Landbrugsministeren (Ole Hansen):** Jeg optager den.

**Carl Hansen (Viborg Amts 5te Valgkreds):** Under Nr. 51 findes et Andragende fra Foreningen af jydsk Landboforening om forhøjet Tilskud til Planteavlens Fremme. Dette Andragende er af Finansudvalget foreslaaet henvist til den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil gerne anbefale denne Indstilling med et Par Ord. Det er blevet gentaget Gang paa Gang, at vi i Landbruget have i alt for høj Grad lagt Hovedvægten paa Husdyrbrug og forsømt Plantebruget. I de sidste Aar er der sket en glædelig Forandring paa dette Omraade, idet man omkring i alle Landboforeninger i stedse stigende Grad har lagt Vægt paa Planteavl. Jeg glæder mig saa meget mere derved, som den Side af Landbrugets Arbejde særlig har Interesse for det mindre Landbrug. Det er ganske vist saaledes nu — og saaledes har det været i mange Aar —, at Landbruget har sin Hovedindtægt af Fødevarerproduktion, men denne er dog bygget paa og støttet til Planteavl, og saafremt Udviklingen maatte føre med sig, at denne Fødevarerproduktion ikke i Fremtiden blev saa lønnende som hidtil, bygger man sikkert tryggere og bedre paa en forøget Planteavl, idet en saadan under mange For-